

V e c: Štefan B. v S. proti okresnému úradu v Nových Zámkoch o správcovský prídavok.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje pre vadnosť pokračovania.

D ô v o d y: Podaním de pres. 10. novembra 1931, upraveným na »predstavenstvo obce«, domáhal sa sť-ľ výplaty správcovského prídavku uvádzajúc, že k tomu je obec jakožto vydržovateľka ľudovej školy, na ktorej sť-ľ jako správca-učiteľ účinkuje, viazaná. Usnesením z 5. apríla 1932 zamietla obec túto žiadosť sť-ľovú v podstate s tým odôvodnením, že zmienená škola, na ktorej sť-ľ účinkuje, je ľudovou školou rím.-kat. cirkve. Odvolanie, ktoré sť-ľ proti tomuto usneseniu podal, zamietol žal. úrad nap. rozhodnutím a opatril rozhodnutie to doložkou, že proti nemu niet odvolania.

Majúc rozhodovať o sťažnosti, podanej do tohoto rozhodnutia, musel sa nss predne z povinnosti úradnej zabývať otázkou, zda nap. rozhodnutie je konečné vo smysle § 5 zák. o ss. V tomto smere dospel nss k tomuto záveru:

Nap. rozhodnutie bolo vydané okr. úradom na Slovensku dňa 6. júna 1932, tedy už v dobe, kedy na Slovensku bol v účinnosti org. zák. č. 125/1927 Sb. Podľa čl. 8 cit. zák. Iza sa, pokiaľ opravný prostriedok není vylúčený, z rozhodnutia okr. úradu odvolať k zem. úradu. Že by proti rozhodnutiu okr. úradu, vydanému vo veci, o ktorú ide v dnešnom prípade, bol opravný prostriedok vylúčený, nss neshľadal.

Vtedy ale bolo do nap. rozhodnutia okr. úradu prípustné odvolanie k zem. úradu a je tedy právne poučenie, ktoré žal. úrad pripojil ku svojmu rozhodnutiu, že totiž proti rozhodnutiu tomu niet odvolania, nesprávne. Toto nesprávne právne poučenie zakladá však (viď Boh. A 9014) podstatnú vadu pokračovania, pre ktorú bolo nap. rozhodnutie zrušiť podľa § 6 odst. 2 zák. o ss, aniž sa nss mohol zabývať meritom sťažnosti.

Č. 11.534.

S č í t a n í ľ u d u: Záver úradu, že určitá činnosť, menovaná v 1. vete odst. 1 § 12 vl. nar. č. 86/30 Sb., je trestná vo smysle odst. 2 § 6 zák. č. 47/27 a odst. 2 § 12 vl. nar. č. 86/30 Sb. o sčítaní ľudu, je treba po stránke skutkovej i právnej dostatočne odôvodniť.

(Nález zo dňa 7. novembra 1934 č. 20.780.)

V e c: Jozef Valentin C. v H. proti zemskému úradu v Bratislave o priestupok podľa § 12 vl. nar. č. 86/1930 Sb.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje pre vadnosť pokračovania.

D ô v o d y: Rozsudkom z 7. mája 1931 okresný úrad vo Feledinciach čo policajný trestný súd uznal vinným medzi inými i sť-ľa priestupkom podľa § 12 vlád. nar. č. 86/1930 Sb., ktorý spáchal tým, že začiatkom decembra r. 1930 v obci H. obchádzal vo veci sčítania ľudu domy a byty, ponúkal sa k vyplneniu predtlačených sťažností bez predbež-

ného svolenia a požiadania stránok, pôsobil na sčítané osoby, aby tieto v prítomnosti cudzích osôb vyplňovali predtlačené listiny (sťažnosti), a posúdil sť-ľa podľa § 12 cit. vl. nar. k peňažitej pokute 2.000 Kč, ktorá v prípade nedobytnosti má sa zmeniť na 36 dní uzamčenia.

Nap. rozhodnutím žal. úrad k odvolaniu sť-ľovmu svrchu uvedený rozsudok čiastočne a potiaľ zmenil, že sť-ľa uznal vinným priestupkom § 12 vlád. nar. č. 86/1930 Sb., ktorý spáchal tým, že začiatkom decembra 1930 obchádzal vo veci sčítania domy a byty, a na základe § 12 odst. 2 cit. vlád. nar. odsúdil ho k peňažitej pokute 1.000 Kč. Za dôvody tohoto rozhodnutia uviedol žal. úrad toto: Zem. úrad na základe zápisničných výpovedí svedkov Kolomana B. a spol. zistil, že sť-ľ začiatkom decembra 1930 obchádzal vo veci sčítania ľudu domy L. Františkovej a Ľudevíta a Kolomana B., ktorý čin vyčerpáva skutkovú podstatu, obsaženú v § 12 cit. vlád. nar. Ostatné za vinu kladené činy nespádajú pod ustanovenia vlád. nar. a nemôžu byť považované za trestné činy vo smysle tohoto ustanovenia. V dôsledku toho musel zem. úrad I. stupňovým rozsudkom vmeranú peňažitú pokutu snížiť.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia, ktorá smeruje len proti onej časti nap. rozhodnutia, ktorou bol sť-ľ uznaný vinným, uvažoval nss takto:

Sťažnosť vytýka, že žal. úradom zistený a v nap. rozhodnutí obsažený skutkový stav nevyčerpáva skutkovú podstatu trestného činu obsaženého v § 12 vlád. nar. č. 86/1930 Sb., ktorým bol sť-ľ nap. rozhodnutím uznaný vinným, keďže žal. úrad v nap. rozhodnutí uviedol len toľko dotyčne skutkovej podstaty onoho trestného činu, že sť-ľ začiatkom decembra 1930 obchádzal vo veci sčítania domy a byty Františkovej L., Ľudevíta a Kolomana B., aniž by bol uviedol, že sť-ľ pri obchádzaní domov a bytov svrchu zmienených osôb čo tam robil; tým tedy sť-ľ vytýka vlastne, že žal. úrad zistil skutkovú podstatu onoho trestného činu nedostatočne preto, lebo vôbec neuviedol v nap. rozhodnutí ten skutkový stav, z ktorého dospel k tomu záveru, že sť-ľ obchádzal domy a byty svrchu zmienených osôb práve vo veci sčítania.

K tejto námietke slušelo uviesť toto:

Podľa ustanovenia vety 1. odst. 1 § 12 vlád. nar. č. 86/1930 Sb. o sčítaní ľudu v roku 1930, vydaného na základe zák. č. 47/1927 Sb., je zakázané 1. obházať vo veciach sčítania domy a byty, 2. ponúkať sa k vyplňovaniu sčítacích listín, alebo 3. pôsobiť akokoľvek na sčítané osoby, aby listiny vyplnili za prítomnosti cudzej osoby.

Ako je to patrné z rozsudku okr. úradu čo do veci tejto pokračujúceho policajného trestného súdu I. stolice z 7. mája 1931 č. 161/1931, úrad ten uznal sť-ľa vinným priestupkom § 12 vlád. nar. č. 86/1930 Sb. preto, že sť-ľ začiatkom decembra 1930 v obci H. obchádzal vo veci sčítania ľudu domy a byty, ponúkal sa k vyplneniu predtlačených sťažností bez predbežného svolenia a požiadania stránok, a pôsobil na sčítané osoby, aby tieto v prítomnosti cudzích osôb vyplnili predtlačené listiny (sťažnosti). Z tejto časti tohoto rozsudku dá sa súdiť, že zmienený okr. úrad čo inštancia I. dospel k tomu, že sť-ľ prekročil v § 12 cit. vlád. nar. obsažené a vyše pod 1.—3. uvedené všetky zákazy. Z nap. rozhodnutia vychádza ale na javo — keďže žal. úrad v tomže s čiastoč-

ným vyhovením odvolania st'-ľovho uznal st'-ľa vinným priestupkom § 12 cit. vlád. nar. jedine len preto, že st'-ľ začiatkom decembra 1930 obchádzal vo veci sčítania domy a byty Františkovej L. a Ľudevita a Kolomana B., — že žal. úrad dospel k tomu, že st'-ľ prekročil len zákaz svrchu sub 1. uvedený. Tomuto nasvedčuje i tá časť odôvodnenia nap. rozhodnutia, v ktorej žal. úrad vyslovuje, že ostatné st'-ľovi za vinu kladené činy nespádajú pod ustanovenia § 12 cit. vlád. nar. a nemôžu byť považované za trestné činy v smysle tohoto ustanovenia.

Lež z nap. rozhodnutia nie je vôbec patrné, na základe akých skutkových okolností a na základe akých právnych úvah dospel vlastne žal. úrad k záveru, že činnosť st'-ľovi za vinu kladená je takým obchádzaním domov a bytov vo veci sčítania, ktoré je podľa odst. 2 § 6 zák. č. 47/1927 Sb. a odst. 2 § 12 vlád. nar. č. 86/1930 Sb. trestné. Vtedy ale nie je nap. rozhodnutie odôvodnené po stránke skutkovej a právnej s tou jasnosťou a určitosťou, ktorej je treba, aby sa strana mohla proti nap. rozhodnutiu účinne hájiť, a aby nss mohol spoľahlive preskúmať nap. rozhodnutie po stránke jeho zákonitosti, a trpí preto nap. rozhodnutie podstatnou vadou.

Č. 11.535.

Stavební právo (Morava). — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. Proti rozhodnutí okresního úřadu, jímž bylo popřeno, že nastal případ devoluce podle § 136 a) mor. stav. řádu (zák. č. 64/94 ve znění zák. č. 44/1914 mor. z. z.), je přípustno odvolání k zemskému úřadu. — II. Rozhodnutí okr. úřadu jako instance rekursní ve věcech stavebních (na Moravě) není konečným.

(Nález ze dne 7. listopadu 1934 č. 20.783.)

Prejudikatura: Srv. Boh. A CCCCXLVII/33, 10597/33, 10656/33, opačně srv. Boh. A CCCCXXII/32, 9929/32, 9930/32, 10150/32.

Věc: František N. v J. proti okresnímu úřadu v Hranicích a proti zemskému úřadu v Brně o stavební povolení.

Výrok: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem okresního úřadu v Hranicích z 28. května 1932 zrušeno bylo usnesení obecního zastupitelstva v J., jímž bylo zamítnuto st-lovo odvolání proti stavebnímu povolení udělenému nižší správní stolicí k přestavbě jeho domu čp. 25 v J. za určitých jemu nepříznivých podmínek, pro formální vadu sběhlou ve výroku první stolice. Současně odepřel okr. úřad vyhověti žádosti st-lově, aby o věci rozhodl okr. úřad cestou devoluce sám. Tento svůj výrok odůvodnil okr. úřad v ten smysl, že st-l nepodal o povolení k stavbě písemné žádosti resp. svou podanou žádost vyzvedl a odebral, takže okr. úřad nemohl postupovati podle § 136 a) mor. stav. řádu.

K odvolání st-lovu, jež se týkalo jedině výroku naposled zmíněného, odmítl zem. úřad nař. výměrem z 27. září 1932 st-lovo odvolání, avšak